

venter at høre Udtalelser baade fra den højtærede Minister og vel ogsaa fra den ærede Ordfører for Flertallet, og indtil dette er sket, vil jeg have fri Hænder med Hensyn til, om jeg skal tage Ændringsforslaget tilbage eller ej. Med disse Ord skal jeg anbefale Ændringsforslaget til Tingets Velvillie.

Benzon: Jeg skal tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede af enkelte Meningsfæller sammen med mig. Det første til § 7 gaar simpelthen ud paa, at de 3 Tal, der ere anførte som Huslejestørrelser henholdsvis for Landet, Købstæderne og Kjøbenhavn, og som ere blevne staaende uforandrede med 60, 120 og 180 Kr., rettes til henholdsvis 75, 150 og 225 Kr. Det er kun en simpel Retfærdighedshandling, som derved sker, thi man har ændret Afdragningsreglerne i samme Paragraf, der vedrører andre Bygninger, og det er efter min Formening en Fejl, at der ikke er sket en tilsvarende Ændring her. Jeg skal oplyse, at efter „Statistisk Tabelværk“ findes der godt og vel 8,000 Mellem- og Bagbygningslejligheder her i Kjøbenhavn, og af dem ere omtrent de 4,000 til en Leje, der er over 180 Kr. Dette synes saaledes at tyde paa, at denne Grænse er noget for knap, og at det vil være absolut rigtigt at faa den sat op.

Det andet Ændringsforslag gaar ud paa, at Ordet „een“ foran »Familie« stryges, og at der kommer til at staa „Familier“. Der stod nemlig oprindeligt i Forslaget: Huse paa Landet, som bebos af een Familie, som ernærer sig o. s. v., betales der ingen Ejendomsskyld af. Saa blev Ordet „Landet“ strøget, fordi det skulde gælde for det hele, men samtidig har man glemte at rette „een Familie“ til „Familier“, og det vil sige, at det i større Byer neppe vil faa nogen praktisk Betydning, idet der neppe der findes et eneste Hus, der bebos af en enkelt Familie. Naar man derfor strøg Ordet „een“ og satte „Familier“ vilde Nyttens blive lige for By og Land, og det er jo det, vi hele Tiden saa smukt tilstræbe med disse Love.

Zahle: Det lille Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, giver mig Anledning til at gøre nogle Bemærkninger om et Forhold ved disse Skattelove, som jeg er bange for let kunde medføre mislige Følger, hvis det ikke paa et eller andet Tidspunkt bliver rettet. Jeg tror ikke, det

særlig er Kjøbenhavn eller Købstæderne, som ville blive ramte paa en alt for følelig Maade. Jeg tror, at aller føleligst ville de Folk blive ramte, som bo paa Landet, men ikke eje Ejendomme med Jordtilliggende og altsaa ogsaa Hartkorn. Det er over for disse Folk, at de Skattelove, der nu her ligge til Forhandling, ramme haardest. Det er nu for det første de Ejendomme, som ligge omkring ved Stationsbyer, af hvilke der jo er mange her i Landet, og hvoraf adskillige ikke ere saa overordentlig smaa, og endvidere de talrige Ejendomme ude paa Landet, som ejes af Haandværkere eller handlende, Læger eller Dyr-læger, overhovedet af Folk, som have deres Erhverv ved anden Virksomhed end Landbrug og Havebrug. Disse Ejendomme faa et meget stort Skattepaalæg. Det er nu et Forhold, som er ganske overordentlig vanskeligt at skaffe Klarhed over. Jeg har gjort mig nogen Ulejlighed for at skaffe mig Oplysning om, hvordan disse Skattelove ville virke paa en Stationsby, som ligger i min Valgkreds, en af de større Stationsbyer, nemlig Haslev. Nu er Forholdet det, at af de Bygninger i Haslev, som ere bygningsafgiftspligtige, svarede der for et Par Aar siden en Bygningsafgift af saa vidt jeg husker nøjagtig 1869 Kr. og nogle Øre. Vi kunne saa nu runde det af til 2000 Kr., der er maaske kommet nogle Bygninger til senere. Vi kunne altsaa sige, det er 2000 Kr., der hidtil er svaret i Bygningsafgift der. Vi kunne gaa ud fra, at Assurancesummen af Ejendommene dernede er omtrent 2½ Mill. Kr., idet der er assureret i Østifternes Brandforsikring Ejendomme til et Beløb af omtrent ½ Mill. Kr. og i Landbygningernes Brandforsikring for omtrent 2 Millioner. Hvis disse Ejendomme alle vare bygningsafgiftspligtige, hvilket de muligvis ikke alle ere, vilde det medføre en Ejendomsskyld til Staten af 2750 Kr., og naar dertil kommer lidt Formueskat af den Del af disse Ejendomme, som Ejerne selv eje, vilde det kunne rundes af til omtrent 3000 Kr. Men nu er det muligt, at en ikke ringe Del af disse Ejendomme ikke ere bygningsafgiftspligtige, thi der bygges jo inde i en saadan By adskillige Ejendomme, hvoraf der ikke svares Afgift; der er Bøndergaarde, og der er ogsaa andre Bygninger, som ere fri for Bygningsafgift. Hvis vi lade dette gælde for ⅓ af Bygningerne, viser det sig, at Skatten til Staten gennem Ejendomsskyld og Formueskat af de faste Ejendomme bliver de 2000 Kr., som Bygningsafgiften var.